

Fylgiskjal 2.**REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2025/1534**

frá 18. júlí 2025

um tímabundnar undanþágur frá tilteknum ákvæðum reglugerða (ESB) 2017/2226 og (ESB) 2016/399 að því er varðar töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum b- og d-lið 2. mgr. 77. gr. og a-lið 2. mgr. 87. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins, eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽¹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 1. mgr. 66. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2226 ⁽²⁾ um að koma á fót komu- og brottfararkerfinu (e. Entry/Exit System (EES)) er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli ákveða hvaða dag komu- og brottfararkerfið verður tekið í notkun þegar tiltekin skilyrði hafa verið uppfyllt.
- 2) Framkvæmdastjórninni hafa ekki borist allar tilkynningar skv. c-lið 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, sem er eitt af skilyrðunum fyrir því að tekin verði ákvörðun um að taka komu- og brottfararkerfið í notkun.
- 3) Í reglugerð (ESB) 2017/2226 er einungis gert ráð fyrir að kerfið sé tekið í notkun að fullu, en þar er krafist að öll aðildarríkin hefji notkun komu- og brottfararkerfisins að fullu að því er varðar alla ríkisborgara þriðju landa, sem skrá ber í komu- og brottfararkerfið, og noti það samtímis á öllum landamærostöðvum sínum. Ef starfsemi komu- og brottfararkerfisins hefst samtímis að fullu á öllum landamærostöðvum er hins vegar hætt á að það skapi áhættu fyrir viðnámsþrótt komu- og brottfararkerfisins í heild og fyrir farþegastraum á ytri landamærunum.
- 4) Til að tryggja að komu- og brottfararkerfinu verði hleypt af stokkunum með snurdulausum hætti, til að auðvelda tímamlega innleiðingu þess í öllum aðildarríkjunum, til að veita aðildarríkjunum nauðsynlegan sveigjanleika til að hefja notkun á komu- og brottfararkerfinu innan skýrt afmarkaðs tímabils og til að auðvelda tæknilega og rekstrarlega aðlögun þegar notkun kerfisins hefst, er nauðsynlegt að mæla fyrir um reglur um töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum þar sem aðildarríkin ættu að geta valið að innleiða það smám saman. Til að tryggja að við slíka aðlögun sé höfð hliðsjón af mögulegu flæði ferðamanna og árstíðabundnum toppum, jafnframt því að taka tillit til þess að taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum gæti einnig haft nokkur áhrif á aðildarríkin með auknu vinnuálagi á landamærostöðvum, ætti slík taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum að takmarkast við 180 daga.
- 5) Til að mögulegt sé að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum eru tímabundnar undanþágur frá tilteknum ákvæðum reglugerða Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2226 og (ESB) 2016/399 ⁽³⁾ nauðsynlegar. Aðrar reglur sem settar eru fram í reglugerð (ESB) 2017/2226, sem þessi reglugerð hefur ekki áhrif á, gilda eins og kveðið er á um í þeirri reglugerð. Einkum gilda reglurnar, sem settar eru fram í reglugerð (ESB) 2017/2226, um gögn sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið meðan á töku þess í notkun í áföngum stendur og því teljast þessi gögn áreiðanleg og nákvæm. Þar að auki hefur þessi reglugerð ekki áhrif á gildi tilkynninga sem aðildarríkin hafa þegar lagt fram skv. c-lið 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.
- 6) Aðildarríki sem ekki hyggjast taka komu- og brottfararkerfið í notkun að fullu þegar taka þess í notkun í áföngum hefst ættu að byrja að nota það í áföngum til að skrá, við komu og brottför, upplýsingar um ríkisborgara þriðju landa sem skrá ber í komu- og brottfararkerfið á einni eða fleiri landamærostöðvum eða á einni eða fleiri röðum á slíkum landamærostöðvum. Ef unnt er og ef við á ættu þau gera það bæði á landamærostöðvum í lofti, á landi og á sjó. Til að tryggja að komu- og brottfararkerfinu verði hleypt af stokkunum með stýrðum hætti og til að hafa betri stjórn á og forðast hugsanlega langan biðtíma á landamærum, ættu aðildarríki, þar sem við á og ef nauðsyn krefur, að innleiða alla virkni komu- og brottfararkerfisins í áföngum og skrá gögn um alla ríkisborgara þriðju landa, sem skrá ber í komu- og brottfararkerfið, smám saman. Til að tryggja fulla notkun komu- og brottfararkerfisins á öllum landamærostöðvum í Sambandinu, þar sem aðildarríkin kjósa að taka það í notkun í áföngum, ætti að koma því til framkvæmda í áföngum, þar sem settar eru þær lágmarkskröfur sem aðildarríkin eiga að uppfylla. Aðildarríkin ættu að mega hraða framkvæmd á landsvísu eða hefja notkun komu- og brottfararkerfisins að fullu frá upphafi

starfsemi kerfisins. Við stigvaxandi vinnslu gagna í komu- og brottfararkerfinu ætti að virða réttindi skráðra einstaklinga, eins og fram kemur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/697 ⁽⁴⁾ að fullu og hún ætti ekki, með beinum eða óbeinum hætti, að leiða til neins konar mismununar eða gerðar persónusniðs í skilningi þeirrar reglugerðar. Ef nauðsyn krefur ætti framkvæmdastjórnin, í samráði við Evrópsku persónuverndarstofnunina, að veita frekari hagnýtar leiðbeiningar um vinnslu persónuupplýsinga í komu- og brottfararkerfinu á meðan verið er að taka kerfið í notkun á áföngum.

- 7) Til að greiða fyrir snurðulausri innleiðingu komu- og brottfararkerfisins ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa (eu-LISA)), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1726 ⁽⁵⁾, að þróa yfirskipaða innleiðingaráætlun til að veita aðildarríkjunum og Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Löggæslusamvinnustofnuninni (Europol)) leiðbeiningar um skipulagningu og framkvæmd innleiðingar komu- og brottfararkerfisins á meðan verið er að taka kerfið í notkun í áföngum (hér eftir nefnd „yfirskipuð innleiðingaráætlun Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa“ (e. eu-LISA high-level roll-out plan)). Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa ætti að láta Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni, aðildarríkjunum og Löggæslusamvinnustofnuninni þessa áætlun í té. Áætlunin ætti að staðfesta markmið miðlæga komu- og brottfararkerfisins varðandi frammistöðu og tiltækileika ásamt stefnu varðandi hugsanlega minniháttar og meiriháttar galla og galla sem hindra starfhæfni kerfisins (e. blocking defects), tilgreina viðbragðsferla og veita aðildarríkjunum og Löggæslusamvinnustofnuninni leiðbeiningar um starfsemi miðlæga komu- og brottfararkerfisins. Stjórn Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa ætti að samþykkja þá áætlun. Ákvarðanir aðildarríkjanna um að hefja töku kerfisins í notkun eða hraða henni ættu að taka mið af yfirskipaðri innleiðingaráætlun Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa.
- 8) Til að greiða fyrir snurðulausri innleiðingu komu- og brottfararkerfisins ætti hvert aðildarríki að þróa landsbundna innleiðingaráætlun í samráði við framkvæmdastjórnina og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa og senda framkvæmdastjórninni þá áætlun. Fyrir hvern áfanga í töku komu- og brottfararkerfisins í notkun ættu landsbundnar innleiðingaráætlanir að fela í sér upplýsingar um sett viðmiðunarmörk og kröfur, einkum: i. áætlaða dagsetningu þegar komu- og brottfararkerfið verður tekið í notkun á landamærastöðvum, ii. áætlað hlutfall af áætluðum fjölda ferða yfir landamæri sem skrá ber í komu- og brottfararkerfið af þeim heildarfjölda ríkisborgara þriðju landa sem skyllt er að skrá í komu- og brottfararkerfið og iii. eftir atvikum, þá líkennabætti sem vænta má að notaðir verði á landamærastöðvum. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa ætti að taka til athugunar hvort landsbundnar innleiðingaráætlanir séu tæknilega samræmdar yfirskipaðri innleiðingaráætlun hennar og ætti að staðfesta að þær feli ekki í sér tæknilega annmarka sem gætu tafið frekar töku komu- og brottfararkerfisins í notkun. Framkvæmdastjórnin ætti að taka til athugunar heildarsambandi allra landsbundinna innleiðingaráætlana og hvort hver landsbundin innleiðingaráætlun uppfylli þær viðmiðanir og kröfur sem settar eru fram í þessari reglugerð. Þegar aðildarríkin undirbúa landsbundnar innleiðingaráætlanir sínar eru þau hvött til að hafa samráð, eftir því sem við á, við rekstraraðila þeirra grunnvirkja þar sem landamæra-stöðvar eru staðsettar. Ef aðildarríki hyggst hefja notkun komu- og brottfararkerfisins eða nota líkennabætti kerfisins á tiltekinni landamærastöð ætti viðkomandi aðildarríki að upplýsa rekstraraðila grunnvirkisins sem hýsir þá landamærastöð um það. Til að fylgjast megi með því að farið sé að reglum þegar komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun í áföngum ættu aðildarríkin að láta Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa í té mánaðarlegar skýrslur um framkvæmd landsbundinna innleiðingaráætlana sinna. Í þessum mánaðarlegu skýrslum ætti að tilgreina frávik og ráðstafanir til úrbóta ef slíkt er nauðsynlegt til að ná þeim viðmiðunarmörkum og uppfylla þær kröfur sem settar eru fram í þessari reglugerð. Framkvæmdastjórnin ætti að auðvelda aðildarríkjunum að láta í té hnitmiðaðar landsbundnar innleiðingaráætlanir og mánaðarlegar skýrslur.
- 9) Þar eð gögn, sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið á meðan verið er að taka það í notkun í áföngum, kunna að vera ófullkomin ætti að stimpla ferðaskilríki ríkisborgara þriðju landa við komu og brottför kerfisbundið á því tímabili. Landsyfirvöld ættu að taka tillit til þess að komu-/brottfararskráningar eða skráningar á synjun um komu kunna að vera ófullkomnar. Ef engin viðeigandi gögn er að finna í komu- og brottfararkerfinu ættu landsyfirvöld að láta stimpla ganga framar. Ef stimpil vantar ættu landsyfirvöld að líta svo á að upplýsingar sem skráðar eru í komu- og brottfararkerfið gangi framar. Ef misræmi er milli gagnaskrár sem inniheldur líkennaupplýsingar og stimpils ættu landsyfirvöld að láta gögnin í komu- og brottfararkerfinu ganga framar. Ef misræmi er milli gagnaskrár án líkennaupplýsinga og stimpils, eða í tilvikum sem um getur í 4. mgr. 16. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, ættu landsyfirvöld að ákveða í hverju tilviki fyrir sig hvort stimpillinn eða gögnin í komu- og brottfararkerfinu gangi framar.

- 10) Með hliðsjón af því að gögn, sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið á meðan verið er að taka það í notkun í áföngum, kunna að vera ófullkomin ættu landsyfirvöld ekki að taka tillit til niðurstaðna sem fást með sjálfvirku reiknivélinni fyrir hámarkstíma heimilaðrar dvalar ríkisborgara þriðju landa sem skráðir eru í komu- og brottfararkerfið. Á sama hátt ættu landsyfirvöld ekki, við framkvæmd verkefna sinna, að taka tillit til sjálfvirka búnaðarins til að greina eða setja merki við þar sem vantar brottfararskráningar á eftir dagsetningunni þegar heimiluð dvöl fellur úr gildi eða skráninga þar sem farið hefur verið fram yfir hámarkstíma heimilaðrar dvalar eða skráa sem teknar hafa verið saman yfir einstaklinga sem greindir hafa verið sem einstaklingar sem dvalið hafa fram yfir heimilaða dvöl.
- 11) Til að gefa aðildarríkjunum nauðsynlegan tíma til aðlögunar þegar komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun, ætti notkun lífkennapátta á landamærastöðvum ekki að vera skylda fyrstu 60 dagana eftir að kerfið er tekið í notkun í áföngum. Hins vegar eru aðildarríkin hvött til að nýta sér þessa virkni á þessu tímabili til að styðja við snuðulaus umskipti varðandi framkvæmd og til að gera það kleift að greina og leysa tímanlega öll vandkvæði tengd framkvæmd. Eigi síðar en 90 dögum frá því að taka komu- og brottfarakerfisins í notkun í áföngum hefst, ættu aðildarríkin að starfrækja komu- og brottfararkerfið með lífkennapáttum á a.m.k. helmingi landamærastöðva sinna. Að láta í té lífkennaupplýsingar ætti ekki að vera skilyrði fyrir komu ríkisborgara þriðju landa, sem skrá ber í komu- og brottfararkerfið, á landamærastöðvum þar sem kerfið er starfrækt án lífkennapátta.
- 12) Til að koma til móts við þörfina á að taka komu- og brottfararkerfið í notkun með lífkennapáttum í áföngum á landamærastöðvum ætti sannprófun lífkenna ríkisborgara þriðju landa, sem skrá ber í komu- og brottfararkerfið, aðeins að fara fram á landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt með lífkennapáttum.
- 13) Til að tryggja samræmi að því er varðar samvirkni milli upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir (VIS), eins og því var komið á með ákvörðun ráðsins 2004/512/EB⁽⁶⁾, og komu- og brottfarakerfisins, ætti aðeins að hafa beinan aðgang að upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir á þeim landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er ekki starfrækt. Á landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt ættu landamærayfirvöld að nýta sér samvirkni milli komu- og brottfarakerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir.
- 14) Ríkisborgarar þriðju landa sem færa á gögn um inn í komu- og brottfararkerfið ættu að fá upplýsingar um réttindi sín og skyldur varðandi vinnslu upplýsinga um þá í formi sniðmáts eins og kveðið er á um í 5. mgr. 50. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226. Upplýsingarnar sem veita á þessum ríkisborgurum þriðju landa ættu að vísa til þess að komu- og brottfararkerfið verði tekið í notkun í áföngum. Á sniðmátinu ætti að upplýsa þessa ríkisborgara þriðju landa um að þeim sé skylt að láta í té lífkennaupplýsingar á landamærastöðvum þar sem sú skylda er skilyrði fyrir komu, um afleiðingar þess að láta ekki í té lífkennaupplýsingar, að ekki sé mögulegt fyrir þá að sannprófa tímamann sem eftir er af heimilaðri dvöl á sjálfvirkum hátt og um möguleikann á að nota reiknivélina fyrir stutta dvöl sem er aðgengileg á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar.
- 15) Til að endurspeglu töku komu- og brottfarakerfisins í notkun í áföngum ætti framkvæmdastjórnin að endurskoða upplýsingarnar á vefsetri kerfisins reglulega og aðlaga þær eftir þörfum.
- 16) Framkvæmdastjórnin ætti, með aðkomu Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar, að aðlaga upplýsingaefni sitt, sem þróað var í tengslum við 51. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, fyrir upplýsingaherferðina í tilefni þess að komu- og brottfararkerfið hefur starfsemi sína í áföngum.
- 17) Á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum mun vefþjónustan, sem um getur í 1. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, ekki gera ríkisborgurum þriðju landa kleift að sannprófa rafrænt hve langur tími er nákvæmlega eftir af heimilaðri dvöl þeirra.
- 18) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á skyldur flugrekenda, flutningsaðila á sjó og flutningsaðila sem annast alþjóðlega hópflutninga fólks í langferðabifreiðum, eins og þær eru settar fram í 1. mgr. 26. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins frá 14. júní 1985 milli ríkisstjórna ríkja Benelúx-efnahags-sambandsins, Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands um afnám í áföngum á eftirliti á sameiginlegum landamærum⁽⁷⁾ („samningurinn um framkvæmd Schengen-samkomulagsins“) og tilskipun ráðsins 2001/51/EB⁽⁸⁾. Í þessu tilliti ættu flutningsaðilar að sannprófa stimpla í ferðaskilríkjum. Til að tryggja skilvirk samskipti við flutningsaðila um mismunandi beitingu komu- og brottfarakerfisins á landamærastöðvum, sem verða á endanum til hagsbóta fyrir ferðamenn, er brýnt að aðildarríkin viðhafi gagnsæi varðandi innleiðingu komu- og brottfarakerfisins á landamærastöðvum sínum.
- 19) Í 22. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og 12. gr. a í reglugerð (ESB) 2016/399 er kveðið á um umbreytingartímabil og umbreytingarráðstafanir vegna töku komu- og brottfarakerfisins í notkun. Til að gera kleift að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum er nauðsynlegt að gera undanþágu frá ákvæðum þessara greina til að tryggja að umbreytingartímabilið og umbreytingarráðstafanirnar taki ekki gildi fyrir en eftir að

- Því lýkur. Sú undanþága ætti að falla úr gildi 5 árum og 180 dögum eftir þann dag sem starfsemi komu- og brottfararkerfisins hefst samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.
- 20) Til að tryggja að landsyfirvöld og fagstofnanir Sambandsins taki ekki, við framkvæmd verkefna sinna, ákvarðanir eingöngu á grundvelli gagna sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið, ættu þau að taka tillit til þess að gagnaskrár í komu- og brottfararkerfinu geta innihaldið ófullkomin gögn. Þessi undanþága ætti að falla úr gildi fimm árum og 180 dögum eftir þann dag þegar starfsemi komu- og brottfararkerfisins hefst samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, til að endurspegla fimm ára varðveislutímabilið fyrir gagnamengi sem brottfararskráningu vantar fyrir, eins og sett er fram í 3. mgr. 34. gr. þeirrar reglugerðar. Komu- og brottfararskráningar, sem verða til á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum, ætti hvorki að nota til sjálfvirkra skýrslugjafar né sjálfvirkra ferla, þ.m.t. sjálfvirkar leitar úr evrópska ferðaupplýsinga- og ferðaheimildakerfinu (ETIAS-ferðaheimildakerfinu) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1240 ⁽⁹⁾.
 - 21) Þegar aðildarríkin tryggja að farið sé að ákvæðum reglugerðar (ESB) 2017/2226 um breytingar á upplýsingum og eyðingu upplýsinga fyrir tímamann ættu þau að fullgera ófullkomnu upplýsingarnar að því marki sem hægt er með hliðsjón af þeim takmörkuðu gagnamengjum sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið á meðan verið er að taka kerfið í notkun í áföngum.
 - 22) Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1896 ⁽¹⁰⁾, ætti ekki að hafa aðgang að gögnum, sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið á meðan verið er að taka það í notkun á áföngum, til að framkvæma áhættugreiningar og veikleikamat þar sem ófullkomnar upplýsingar gætu leitt til villandi áhættugreininga og veikleikamats.
 - 23) Eftirfarandi reglur ættu að gilda til að tryggja skilvirka stjórnun ytri landamæra á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum. Á landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er ekki starfrækt ætti að fara fram landamæraeftirlit í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399, eins og við á daginn fyrir þann dag sem starfsemi komu- og brottfararkerfisins hefst samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226. Á landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt ætti að fara fram landamæraeftirlit í samræmi við reglugerðir (ESB) 2017/2226 og (ESB) 2016/399, sem og sérstöku undanþágurnar frá þessum reglugerðum sem kveðið er á um í þessari reglugerð að því er varðar sannprófun á landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt án lífkennapátta til að unnt sé að hefja töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum. Slíkt landamæraeftirlit ætti fara fram með fyrirvara um sannprófanir á handhöfum vegabréfsáritana með því að nota fingraför í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 767/2008 ⁽¹¹⁾.
 - 24) Til að gera kleift að aðlaga tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir með skilvirkum hætti á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum í hverju aðildarríki og til að taka á tilvikum þar sem miðlæga komu- og brottfararkerfið, landsbundin kerfi eða fjarskiptavirki bila og raska starfsemi komu- og brottfararkerfisins verulega, eða til að takast á við óvenjulegar aðstæður sem leiða til þess að umferð verður svo mikil að biðtími við landamærastöð verður óhóflega langur, ættu öll aðildarríki, óháð því hvort þau hefja notkun komu- og brottfararkerfisins að fullu eða í áföngum, að hafa möguleika á að stöðva tímabundið starfrækslu komu- og brottfararkerfisins á tilteknum landamærastöðvum, að fullu eða að hluta til, á meðan verið er að taka kerfið í notkun í áföngum. Aðildarríkin ættu aðeins að nýta þennan möguleika þegar slík tímabundin stöðvun er bráðnauðsynleg og í eins skamman tíma og mögulegt er. Ef um er að ræða tímabundna stöðvun að hluta til ætti að stöðva tímabundið skráningu lífkennaupplýsinga í komu- og brottfararkerfið. Ef um er að ræða tímabundna stöðvun að fullu ætti ekki að skrá nein gögn í komu- og brottfararkerfið. Slík tímabundin stöðvun ætti ekki að hafa áhrif á skyldur varðandi tímalínuna fyrir töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum en hún gæti haft tímabundin áhrif á viðmiðunarmörk skráninga.
 - 25) Til að draga úr viðbótaráhættu í tengslum við innleiðingu komu- og brottfararkerfisins með lífkennapátum ættu öll aðildarríkin, við sérstakar aðstæður sem leiða til þess að umferð verður svo mikil að biðtími við landamærastöð verður óhóflega langur, að hafa möguleika á að stöðva tímabundið skráningu lífkennaupplýsinga í komu- og brottfararkerfið eftir að töku þess í notkun í áföngum lýkur. Slík tímabundin niðurfelling ætti að vera möguleg í takmarkaðan tíma, þ.e. 90 daga, eftir að töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum lýkur. Það tímabil ætti að framlengjast sjálfkrafa um 60 daga ef minna en 80% gagnaskráa, sem skráðar eru í komu- og brottfararkerfið á meðan verið er að taka það í notkun í áföngum, innihalda lífkennaupplýsingar.
 - 26) Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa ætti að gefa út skýrslur með tölfræðilegum upplýsingum um notkun komu- og brottfararkerfisins sem ættu að þjóna þeim tilgangi að meta

frammistöðu komu- og brottfararkerfisins, meta hversu vel aðildarríkin fylgja yfirskipuðu innleiðingar-áætluninni og landsbundnu innleiðingaráætlunum, greina svið þar sem úrbóta er þörf, fylgjast með því að farið sé að kröfum þessarar reglugerðar um töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum og styðja við ákvarðanatöku varðandi frekari þróun og bestun komu- og brottfararkerfisins. Þar að auki, í samræmi við 4. mgr. 63. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, á Stofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa að birta tölfraðilegar upplýsingar um notkun komu- og brottfararkerfisins á meðan verið er að taka það í notkun á áföngum. Enn fremur ætti stofnunin að halda áfram reglubundinni skýrslugjöf sinni til stjórnar stofnunarinnar. Áætlunarstjórn Stofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa ætti að hafa eftirlit með töku kerfisins í notkun í áföngum.

- 27) Undirbúningsvinnan við yfirskipaða innleiðingaráætlun Stofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa og landsbundnu innleiðingaráætlanna ætti að hefjast eigi síðar en á gildistöku þessarar reglugerðar. Yfirskipuð innleiðingaráætlun Stofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa og landsbundnu innleiðingaráætlanna ættu að taka mið af þeim degi þegar starfsemi komu- og brottfararkerfisins hefst samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226. Öll skilyrði sem talin eru upp í þeirri grein skulu uppfyllt tímanlega til að gera framkvæmdastjórninni kleift að taka ákvörðunina um hvaða dag komu- og brottfararkerfið verður tekið í notkun áður en undirbúningsvinnan hefst og að teknu tilliti til vegvísisins um samvirkni sem ráðið samþykkti 5. mars 2025. Einkum skulu allar tilkynningar skv. c-lið 1. mgr. 66. gr. þeirrar reglugerðar berast framkvæmdastjórninni tímanlega. Taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum ætti að hefjast, og undanþágur þær sem kveðið er á um í þessari reglugerð ættu að gilda, frá þeim degi sem starfsemi kerfisins hefst samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226. Þar eð í þessari reglugerð er kveðið á um tímabundnar undanþágur ætti hún að falla úr gildi 180 dögum frá þeirri dagsetningu. Hins vegar ættu ákvæðin sem kveða á um undanþágur frá beitingu umbreytingartímabilsins og umbreytingarráðstafananna, sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) 2017/2226, frá aðgangi að gögnum í komu- og brottfararkerfinu og frá sannpröfun flutningsaðila á stimplum í ferðaskilríkjum, sem og ákvæðin um tímabundna niðurfellingu komu- og brottfararkerfisins, að gilda í takmarkaðan tíma eftir að töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum lýkur.
- 28) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að mæla fyrir um reglur um töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum og um undanþágur frá reglugerðum (ESB) 2017/2226 og (ESB) 2016/399, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þess og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.
- 29) Danmörk tekur, í samræmi við 1. og 2. gr. bókunar 22 um stöðu Danmerkur, sem fylgir með sáttmálanum um Evrópusambandið og sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundin af henni eða beitingu hennar. Þar eð þessi reglugerð byggist á Schengen-réttarreglunum ber Danmörku, í samræmi við 4. gr. þeirrar bókunar, að ákveða, innan sex mánaða frá því að ráðið hefur samþykkt reglugerð þessa, hvort hún verði felld inn í landslög.
- 30) Þessi reglugerð telst vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, sem Írland tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2002/192/EB⁽¹²⁾. Írland tekur því ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.
- 31) Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna í skilningi samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna⁽¹³⁾, sem falla innan sviðsins sem um getur í A-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB⁽¹⁴⁾.
- 32) Að því er Sviss varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi samningsins sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Svissneska ríkjasambandið gerðu með sér um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna⁽¹⁵⁾, sem falla innan sviðsins sem um getur í A-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2008/146/EB⁽¹⁶⁾.
- 33) Að því er Liechtenstein varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi bókunarinnar sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Svissneska ríkjasambandið og Fursta-dæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna⁽¹⁷⁾, sem falla innan sviðsins sem um getur í A-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2011/350/ESB⁽¹⁸⁾.

- 34) Að því er Kypur varðar teljast ákvæði þessarar reglugerðar varðandi upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir vera ákvæði sem eru byggð á Schengen-réttarreglunum eða tengd þeim á annan hátt, í skilningi 2. mgr. 3. gr. aðildarlaganna frá 2003. Starfræksla komu- og brottfararkerfisins krefst þess að veittur sé óvirkur aðgangur að upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir. Þar eð komu- og brottfararkerfið verður aðeins starfrækt af þeim aðildarríkjum sem uppfylla skilyrðin varðandi upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir þegar starfsemi komu og brottfararkerfisins hefst mun Kypur ekki starfrækja komu- og brottfararkerfið frá því starfsemin hefst. Kypur mun tengjast komu- og brottfararkerfinu um leið og skilyrði verklagsins, sem um getur í reglugerð (ESB) 2017/2226, hafa verið uppfyllt.
- 35) Samráð var haft við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 1. mgr. 42. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 ⁽¹⁹⁾ og skilaði hún álitinu sínu 10. mars 2025.
- 36) Í reglugerð þessari eru settar strangar reglur um aðgang að komu- og brottfararkerfinu og um nauðsynlegar verndarráðstafanir varðandi slíkan aðgang á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum og á tilgreindu tímabili eftir að því lýkur. Þar er einnig mælt fyrir um rétt einstaklinga til að hafa aðgang að upplýsingum, geta leiðrétt þær, fullgert þær og eytt þeim og rétt til að leita úrlausnar mála, einkum réttinn til réttarráðs og til þess að óháð opinber yfirvöld hafi eftirlit með vinnsluáðgerðum gagna í komu- og brottfararkerfinu. Í reglugerð þessari eru því grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt, sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, nánar tiltekið réttinum til manlegrar reisnar, banni við þrældómi og nauðungarvinnu, réttinum til frelsis og mannhelgi, friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, vernd persónuupplýsinga, réttinum til banns við mismunun, rétti barna, rétti aldraðra, aðlögun fatlaðra að samfélaginu og réttinum til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns og til réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi.
- 37) Þessi reglugerð er með fyrirvara um þær skuldbindingar sem leiðir af Genfarsamningnum um réttarstöðu flóttamanna frá 28. júlí 1951, eins og bætt var við hann með New York-bókuninni frá 31. janúar 1967.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um töku komu- og brottfararkerfisins (EES), sem komið var á fót með reglugerð (ESB) 2017/2226, í notkun í áföngum á þeim landamærum aðildarríkjanna þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt í samræmi við 4. gr. þeirrar reglugerðar og um tímabundnar undanþágur frá tilteknum ákvæðum reglugerðar (ESB) 2017/2226 og (ESB) 2016/399.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.

Að auki gilda eftirfarandi skilgreiningar:

- 1) „taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum“: 180 daga tímabil sem hefst á þeim degi sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226,
- 2) „landsyfirvöld“: yfirvöldin sem um getur í 9. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226,
- 3) „áætlaður fjöldi ferða yfir landamæri“: mat aðildarríkis á fjölda ferða ríkisborgara þriðju landa, sem um getur í 1. og 2. mgr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, yfir landamæri að því er það aðildarríki varðar, á grundvelli ársmeðaltals heildarfjölda ferða ríkisborgara þriðju landa, sem ferðast til þess aðildarríkis til stuttrar dvalar, yfir landamærin sem um getur í 4. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, reiknað út fyrir næstu tvö almanaksár á undan þeim degi sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.

3. gr.

Innleiðingaráætlanir og skýrslugjöf

1. Eigi síðar en 25. ágúst 2025 skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (Stofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa (eu-LISA)) láta Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum, ásamt Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins, í té yfirskipaða innleiðingaráætlun um töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum (hér eftir nefnd „yfirskipuð innleiðingaráætlun Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa“), með hliðsjón af viðmiðunarmörkunum og kröfunum sem settar eru fram í 2.–5. mgr. 4. gr. Áætlunin ætti að styðja við

skilvirka og samfellda starfsemi miðlæga komu- og brottfararkerfisins með því að staðfesta markmið þess varðandi frammistöðu og tiltækileika ásamt stefnu varðandi hugsanlega minniháttar og meiriháttar galla og galla sem hindra starfhæfni kerfisins, tilgreina viðbragðsferla og veita aðildarríkjunum og Löggæslusamvinnustofnuninni leiðbeiningar um starfsemi miðlæga komu- og brottfararkerfisins.

Yfirskipað innleiðingaráætlun Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal samþykkt af stjórn stofnunarinnar.

2. Í samráði við framkvæmdastjórnina og Stofnunina um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal hvert aðildarríki, eigi síðar en 24. september 2025, þróa landsbundna innleiðingaráætlun um töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum („landsbundna innleiðingaráætlunin“) með hliðsjón af yfirskipaðri innleiðingaráætlun Stofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa, og senda framkvæmdastjórninni hana. Hefji aðildarríki ekki starfrækslu komu- og brottfararkerfisins að fullu þegar taka þess í notkun í áföngum hefst, skal koma fram í landsbundinni innleiðingaráætlun þess hvernig ná skuli viðmiðunarmörkunum og uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 4. gr.

Stofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal taka til athugunar hvort landsbundnar innleiðingaráætlanir séu tæknilega samræmdar yfirskipaðri innleiðingaráætlun hennar og staðfesta að þær feli ekki í sér tæknilega annmarka sem gætu tafið frekar töku komu- og brottfararkerfisins í notkun. Framkvæmdastjórnin skal taka til athugunar heildarsamhengi allra landsbundinna innleiðingaráætlana og hvort hver landsbundin innleiðingaráætlun uppfylli þær viðmiðanir og kröfur sem settar eru fram í 4. gr.

Ef aðildarríki hyggst hefja notkun komu- og brottfararkerfisins eða nota lífkennapætti kerfisins á tiltekinni landamærastöð skal viðkomandi aðildarríki upplýsa rekstraraðila grunnvirkisins sem hýsir þá landamærastöð um það.

3. Frá og með 30. degi frá fyrsta degi töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum skulu aðildarríkin senda mánaðarlegar skýrslur til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og Stofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa þar sem framkvæmd landsbundinna innleiðingaráætlana þeirra er staðfest eða frávik og ráðstafanir til úrbóta tilgreind, ef slíkt var nauðsynlegt til að ná þeim viðmiðunarmörkunum og uppfylla þær kröfur sem settar eru fram í 4. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal auðvelda aðildarríkjunum að láta í té hnitmiðaðar landsbundnar innleiðingaráætlanir og mánaðarlegar skýrslur.

5. Að beiðni framkvæmdastjórnarinnar skal Stofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa láta henni í té þær tölfraeðilegu upplýsingar sem henni eru nauðsynlegar til að vakta framkvæmd yfirskipaðrar innleiðingaráætlunar Stofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa og landsbundnu innleiðingaráætlananna, í samræmi við 6. mgr. 63. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.

6. Ef nauðsyn krefur skal framkvæmdastjórnin, í samráði við Evrópsku persónuverndarstofnunina, veita frekari hagnýtar leiðbeiningar um vinnslu persónuupplýsinga í komu- og brottfararkerfinu á meðan verið er að taka kerfið í notkun á áföngum.

4. gr.

Taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum

1. Á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum skulu aðildarríkin, þrátt fyrir 6. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, nota kerfið eins og sett er fram í 2.–6. mgr. þessarar greinar.

2. Frá fyrsta degi töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum skal sérhvert aðildarríki byrja að nota kerfið við komur og brottfarir á einni eða fleiri landamærastöðvum, helst bæði landamærastöðvum í lofti, á landi og á sjó ef mögulegt er og við á, til að skrá og geyma gögn um ríkisborgara þriðju landa sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226. Eigi síðar en á þrítugasta degi frá fyrsta degi töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum skal hvert aðildarríki skrá í komu- og brottfararkerfið a.m.k. 10% af áætluðum fjölda ferða yfir landamæri að því er það aðildarríki varðar.

Á fyrstu 60 dögnum eftir að taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum hefst mega aðildarríkin starfrækja komu- og brottfararkerfið án lífkennapátta og landsyfirvöldum er heimilt að stofna eða uppfæra gagnaskrár án lífkennaupplýsinga.

3. Eigi síðar en 90 dögum frá því að taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum hefst, skal sérhvert aðildarríki starfrækja komu- og brottfararkerfið með lífkennapáttum á a.m.k. helmingi landamærastöðva sinna. Hvert aðildarríki skal skrá í komu- og brottfararkerfið a.m.k. 35% af áætluðum fjölda ferða yfir landamæri að því er það aðildarríki varðar. Í gagnaskrár yfir ríkisborgara þriðju landa, sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, sem eru skráðar í komu- og brottfararkerfið, skulu vera lífkennaupplýsingar.

4. Eigi síðar en 150 dögum frá því að taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum hefst skal sérhvert aðildarríki starfrækja komu- og brottfararkerfið með lífkennapáttum á öllum landamærastöðvum sínum og skrá í komu- og brottfararkerfið a.m.k. 50% af áætluðum fjölda ferða yfir landamæri að því er það aðildarríki varðar.
5. Eigi síðar en 170 dögum frá því að taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum hefst skal sérhvert aðildarríki starfrækja komu- og brottfararkerfið með lífkennapáttum á öllum landamærastöðvum sínum og skrá í komu- og brottfararkerfið alla ríkisborgara þriðju landa, sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.
6. Synjanir um komu, sem tekin er ákvörðun um á landamærastöð þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, skal skrá í komu- og brottfararkerfið í samræmi við 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.
Að því er varðar þessa málsgrein skal skrá synjanir um komu með lífkennaupplýsingum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt með lífkennapáttum og, þar sem kerfið er starfrækt án lífkennapátta, skrá synjanir um komu án lífkennaupplýsinga.
7. Frá fyrsta degi töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum skal Löggæslusamvinnustofnunin nota komu- og brottfararkerfið eins og kveðið er á um í reglugerð (ESB) 2017/2226.

5. gr.

Aðrar undanþágur frá reglugerðum (ESB) 2017/2226 og (ESB) 2016/399

1. Til viðbótar við reglurnar sem settar eru fram í 4. gr. skulu reglurnar, sem settar eru fram í þessari grein, gilda á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum, óháð því hvernig aðildarríkin kjósa að hefja starfrækslu þess.
2. Landamærayfirvöld skulu kerfisbundið stimpla ferðaskilríki ríkisborgara þriðju landa sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 við komu og brottför.
Kvöðin um stimplun, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 42. gr. a og 2., 5. og 6. mgr. 42. gr. a í reglugerð (ESB) 2016/399, skal gilda að breyttu breytanda í aðildarríkjunum sem starfrækja komu- og brottfararkerfið.
3. Þegar upplýsingar eru færðar inn í komu- og brottfararkerfið, þeim breytt, þeim eytt og flett upp í þeim skulu landsyfirvöld sem eru lögbær í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í 23.–29. gr., 31. gr., 32. gr., 34. gr. og 35. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226:
 - a) láta stimpla ganga framur ef engin viðeigandi gögn er að finna í komu- og brottfararkerfinu,
 - b) láta gögn í komu- og brottfararkerfinu ganga framur ef:
 - i. misræmi er milli gagnaskrár sem inniheldur lífkennaupplýsingar og stimpils eða
 - ii. stimpil vantar,
 - c) ákveða í hverju tilviki fyrir sig hvort stimpillinn eða gögnin í komu- og brottfararkerfinu gangi framur ef:
 - i. misræmi er milli gagnaskrár án lífkennaupplýsinga og stimpils í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar eða
 - ii. í tilvikum sem um getur í 4. mgr. 16. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.

Landsyfirvöld og Löggæslusamvinnustofnunin skulu ekki taka ákvarðanir sem hafa neikvæðar afleiðingar fyrir einstaklinga eingöngu á grundvelli þess að engin skráning er til staðar um meinta komu eða brottför í komu- og brottfararkerfinu.

4. Ef stimpil vantar í ferðaskilríki og gagnaskrá hefur ekki verið stofnuð í komu- og brottfararkerfinu yfir ríkisborgara þriðja lands sem er staddur á yfirráðasvæði aðildarríkis geta landsyfirvöld ályktað að viðkomandi ríkisborgari þriðja lands uppfylli ekki, eða uppfylli ekki lengur, skilyrði varðandi komu eða dvöl í aðildarríkjunum.

Ályktunin sem um getur í fyrstu undirgrein á ekki við um ríkisborgara þriðju landa sem geta framvísað, með hvaða hætti sem er, trúverðugu sönnunargagni um að þeir njóti réttar til frjálstrar farar samkvæmt lögum Sambandsins eða séu handhafar dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar.

Hægt er að hrekja ályktunina sem um getur í fyrstu undirgrein ef ríkisborgarar þriðju landa framvísa, með hvaða hætti sem er, trúverðugu sönnunargagni, s.s. farmiðum eða sönnun fyrir veru sinni utan yfirráðasvæðis aðildarríkjanna eða lokadagsetningu fyrra dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar, sem sýnir að þeir hafa uppfyllt skilyrðin um lengd stuttrar dvalar.

Ef ályktunin sem um getur í fyrstu undirgrein er hrakin skulu landsyfirvöld, sem nota komu- og brottfararkerfið, framkvæma eitt eða fleiri af eftirfarandi verkefnum, að því marki sem þessi reglugerð heimilar:

- a) stofna gagnaskrá yfir þann ríkisborgara þriðja lands í komu- og brottfararkerfinu ef nauðsyn krefur,
 - b) uppfæra nýjustu komu-/brottfararskráningu fyrir viðkomandi ríkisborgara þriðja lands með því að færa inn gögnin sem vantar,
 - c) eyða gagnaskrá sem fyrir er yfir þann ríkisborgara þriðja lands ef 35. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 kveður á um það.
5. Landamærayfirvöld skulu einungis nýta sér samvirknina milli komu- og brottfararkerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir, sem um getur í 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, á þeim landamæra-
stöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt. Landamærayfirvöld skulu áfram hafa beinan aðgang að upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir:
- a) á landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er ekki starfrækt,
 - b) þar sem notkun komu- og brottfararkerfisins hefur verið stöðvuð tímabundið skv. 7. gr. þessarar reglugerðar.
6. Landsyfirvöld og Löggæslusamvinnustofnunin skulu virða að vettugi eftirfarandi:
- a) niðurstöður sjálfvirku reiknivélarinnar sem veitir upplýsingar um hámarks lengd heimilaðrar dvalar og um getur í 11. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226,
 - b) skrána yfir þá sem dvelja fram yfir heimilaða dvöl, sem tekin er sjálfvirkt saman, og afleiðingar hennar, einkum eins og um getur í 6. gr. (c- og h-lið 1. mgr.), 12. gr. (3. mgr.), 16. gr. (4. mgr.), 34. gr. (3. mgr.), 50. gr. (i- og k-lið 1. mgr.) og 63. gr. (e-lið 1. mgr.) reglugerðar (ESB) 2017/2226.
7. Að því er varðar 45. og 48. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 skal ekki líta svo á að gagnavinnsla í komu- og brottfararkerfinu, sem aðildarríkin inna af hendi samkvæmt þessari reglugerð, sé ólögmat eða ekki í samræmi við reglugerð (ESB) 2017/2226.
8. Sannprófun á deilum ríkisborgara þriðju landa og fyrri skráningu þeirra skv. 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 skal fara fram á þeim ríkisborgurum þriðju landa sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. þeirrar reglugerðar á þeim landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt með lífkennabáttum, þ.m.t. með sjálfsafgreiðslukerfum, ef þau eru tiltæk.
9. Til viðbótar við þær sérstöku upplýsingar sem um getur í 5. mgr. 50. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og sem aðildarríkin eiga að bæta við sniðmátið til að veita ríkisborgurum þriðju landa, sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. þeirrar reglugerðar, upplýsingar um vinnslu persónuupplýsinga um þá í komu- og brottfararkerfinu, skulu aðildarríkin bæta eftirfarandi upplýsingum við það sniðmát þegar gagnaskrá yfir viðkomandi einstakling er stofnuð:
- „Vinsamlegast athugið að verið er að innleiða komu- og brottfararkerfið í áföngum. Á þessu tímabili [frá ...] er mögulegt að persónuupplýsingum þínum, þ.m.t. lífkennuupplýsingum þínum, verði ekki safnað í tengslum við komu- og brottfararkerfið á ytri landamærum allra aðildarríkjanna. Ef skylt er að safna þessum upplýsingum og þú kýst að veita þær ekki, verður þér synjað um komu. Á meðan verið er að innleiða kerfið í áföngum mun gögnum um þig ekki sjálfkrafa verða bætt við skrá yfir þá sem dvelja fram yfir heimilaða dvöl. Að auki munt þú ekki geta athugað hversu langt er eftir af heimilaðri dvöl í gegnum vefsíðu komu- og brottfararkerfisins eða með búnaði sem er fyrir hendi á landamærastöðvum. Þú getur sannprófað lengd heimilaðrar dvalar með því að nota reiknivélina fyrir stutta dvöl sem er aðgengileg á vefsetri framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins á https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/schengen/border-crossing/short-stay-calculator_en.
- Þegar búið er að innleiða komu- og brottfararkerfið í áföngum munu persónuupplýsingar þínar verða unnar eins og að öðru leyti er sett fram á þessu eyðublaði.“
10. Framkvæmdastjórnin skal aðlaga upplýsingarnar á vefsetri komu- og brottfararkerfisins, sem um getur í 3. mgr. 50. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, til að endurspegla það að komu- og brottfararkerfið verður tekið í notkun í áföngum.
11. Upplýsingaherferðin sem um getur í 51. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 í tilefni þess að komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun skal endurspegla sérstakar aðstæður á landamærastöðvunum. Upplýsingaherferðin skal tryggja að viðeigandi upplýsingar séu tilkynntar þeim sem verða fyrir áhrifum og taka tillit til þeirra viðmiðunarmarka og krafna sem settar eru fram í 4. gr. þessarar reglugerðar. Framkvæmdastjórnin skal, með þátttöku Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar, aðlaga efni upplýsingaherferðarinnar innan hæfilegs tímaramma áður en komu- og brottfararkerfið verður tekið í notkun í áföngum. Enn fremur skal framkvæmdastjórnin halda áfram að styðja aðildarríkin við undirbúning þessa efnis.
12. Beiting 11. gr. (3. mgr.), 12. gr. (1. og 2. mgr.), 13. gr. (1. og 2. mgr.), 20. og 21. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, sem og beiting 9. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399, skal felld tímabundið úr gildi.

13. Þrátt fyrir 22. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og 12. gr. a í reglugerð (ESB) 2016/399 skal umbreytingar-tímabilið og umbreytingarráðstafanirnar sem settar eru fram í þessum greinum gilda frá fyrsta degi eftir að töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum lýkur.

14. Á landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er ekki starfrækt skal fara fram landamæraeftirlit í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399, eins og við á daginn fyrir þann dag sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.

Á landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt skal fara fram landamæraeftirlit í samræmi við reglugerðir (ESB) 2017/2226 og (ESB) 2016/399.

Þrátt fyrir aðra undirgrein þessarar málsgreinar skulu ákvæði i. liðar f-liðar 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399 og, eingöngu að því er varðar komu- og brottfararkerfið, ákvæðin um sannpröfun ríkisborgara þriðju landa á grundvelli lífkennaupplýsinga, sem um getur í ii. lið f-liðar 1. mgr. 6. gr., og a- og g-lið 3. mgr. 8. gr. þeirrar reglugerðar, ekki gilda á þeim landamærastöðvum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt án lífkennapátta.

Að því er varðar þessa reglugerð skal beiting 3. mgr. 9. gr. og 12. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399 felld tímabundið úr gildi.

15. Þrátt fyrir 37. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 skal áætlunarstjórn Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa halda starfsemi sinni áfram þar til búið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum. Einkum skal áætlunarstjórn Stofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa hafa eftirlit með töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum, þ.m.t. stöðugleika miðlæga komu- og brottfararkerfisins, og mæla með viðbótaraðgerðum eftir því sem við á.

6. gr.

Aðgangur að gögnum í komu- og brottfararkerfinu

1. Gögn í komu- og brottfararkerfinu, sem skráð eru á meðan verið er að taka það í notkun í áföngum, kunna að vera ófullkomin vegna mismunandi aðgerða kerfisins í hverju aðildarríki á því tímabili, og skal taka tillit til þessa sem hér segir:

- a) af hálfu landsyfirvalda og Löggæslusamvinnustofnunarinnar þegar þau hafa aðgang að komu- og brottfararskráningum í kerfinu við störf sín,
- b) af hálfu landsyfirvalda þegar þau senda gögn úr komu- og brottfararkerfinu í samræmi við 41. og 42. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226,
- c) af hálfu miðlægrar einingar ETIAS-ferðaheimildakerfisins vegna sannpröfunar eins og um getur í 2. mgr. 25. gr. a í reglugerð (EBE) 2017/2226,
- d) af hálfu lögbærra yfirvalda, framkvæmdastjórnarinnar og viðeigandi fagstofnana Sambandsins vegna skýrslugjafar og tölfraðilegra upplýsinga í samræmi við 63. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.

2. Flutningsaðilar skulu sannprófa stimpla í ferðaskilríkjum til að uppfylla skyldur sínar skv. 1. mgr. 26. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins og tilskipun 2001/51/EB á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum. Þrátt fyrir 3. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 er flutningsaðilum heimilt að hefja notkun vefþjónustunnar, sem um getur í þeirri grein, 90 dögum eftir að taka komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum hefst.

Á 180 daga tímabili eftir að töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum lýkur skulu flutningsaðilar, auk þess að nota vefþjónustuna skv. 3. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, halda áfram að sannprófa stimpla í ferðaskilríkjum til að uppfylla skyldur sínar skv. 1. mgr. 26. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins og tilskipun 2001/51/EB.

3. Þegar aðildarríki uppfylla þær skyldur, sem um getur í 35. og 52. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, í tengslum við það að fullgera persónuupplýsingar sem skráðar eru í komu- og brottfararkerfið, skulu þau aðeins fullgera viðeigandi persónuupplýsingar að því marki sem hægt er með hliðsjón af þeim takmörkuðu gagnamengjum sem safnað er á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum. Eftir atvikum skal í stjórnvaldsákvörðuninni, sem um getur í 4. mgr. 52. gr. þeirrar reglugerðar, vísað til þeirra viðmiðunarmarka og krafna sem sett eru fram í 2.–4. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar og heimila ófullkomna skráningu.

4. Þrátt fyrir aðra undirgrein 1. mgr. 63. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 skal starfsfólk Landamæra- og strandgæslustofnunarinnar, sem til þess hefur tilskilda heimild, ekki hafa aðgang til að fletta upp í þeim gögnum sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið á meðan verið er að taka kerfið í notkun í áföngum í þeim tilgangi að framkvæma áhættugreiningar eða veikleikamat.

7. gr.

Starfsemi komu- og brottfararkerfisins stöðvuð tímabundið

1. Á meðan verið er að taka komu- og brottfararkerfið í notkun í áföngum er aðildarríkjunum heimilt að stöðva starfsemi þess tímabundið, að öllu leyti eða að hluta til, á tilteknum landamærastöðvum ef miðlæga komu- og brottfararkerfið, landsbundin kerfi eða fjarskiptavirki bila og raska starfsemi komu- og brottfararkerfisins verulega, eða við óvenjulegar aðstæður sem leiða til þess að umferð verður svo mikil að biðtími við landamæra- stöð verður óhóflega langur.

Ef um er að ræða tímabundna stöðvun að hluta til skulu aðildarríkin safna gögnunum sem um getur í 16.–20. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, að undanskildum lífkennaupplýsingum.

Ef um er að ræða tímabundna stöðvun að fullu skulu aðildarríkin stöðva alveg aðgerðir komu- og brottfararkerfisins tímabundið og ekki safna neinum þeim gögnum sem um getur í 16.–20. gr. þeirrar reglugerðar.

Í báðum tilvikum skulu aðildarríkin tafarlaust, og eigi síðar en sex klukkustundum eftir að tímabundin stöðvun á starfsemi komu- og brottfararkerfisins hefst, tilkynna framkvæmdastjórninni og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa um ástæðu þess að starfsemi kerfisins var tímabundið stöðvuð, að hluta til eða í heild, og áætlaða eða raunverulega lengd tímabundnu stöðvunarinnar. Ef það skiptir máli vegna staðbundinna aðstæðna á landamærastöðvum skulu aðildarríkin upplýsa rekstraraðila grunnvirkja sem hýsa landamæra- stöðvar og flutningsaðila um tímabundnu stöðvunina.

Þegar ástandið sem leiddi til tímabundinnar stöðvunar er liðið hjá skulu aðildarríkin tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni og Stofnuninni um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa um það. Í tilvikum þar sem aðildarríkin höfðu tilkynnt rekstraraðilum grunnvirkja, sem hýsa landamæra- stöðvar, og flutningsaðilum um tíma- bundnu stöðvunina skulu þau tilkynna þeim að ástandið sem leiddi til tímabundnu stöðvunarinnar sé liðið hjá.

2. Ef bilun verður í miðlæga komu- og brottfararkerfinu skal Stofnunin um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum um ástæður slíkrar bilunar og hve lengi búist er við að hún vari. Hún skal einnig tilkynna framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum um það tafarlaust þegar gert hefur verið við bilunina. Öll aðildarríki skulu þegar í stað staðfesta við framkvæmdastjórnina og Stofnunina um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa að starfsemi komu- og brottfararkerfisins hefjist að nýju.

3. Á 90 daga tímabili eftir að töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum lýkur er aðildarríkjunum heimilt að stöðva starfsemi þess tímabundið að hluta til, eins og um getur í annarri undirgrein 1. mgr., á tiltekinni landamæra- stöð í að hámarki sex klukkustundir við óvenjulegar aðstæður sem leiða til þess að umferð verður svo mikil að biðtími við landamæra- stöð verður óhóflega langur. Meðan á slíkri tímabundinni stöðvun að hluta til stendur skulu aðildarríkin vera undanþegin skyldunni, sem sett er fram í 1. mgr. 21. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, að því er varðar skráningu lífkennaupplýsinga. Aðildarríkin skulu tafarlaust, og eigi síðar en sex klukkustundum eftir að tímabundin stöðvun að hluta til hefst, tilkynna framkvæmdastjórninni og Stofnuninni um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa um ástæðu tímabundnu stöðvunarinnar og áætlaða eða raunverulega lengd hennar.

4. Ef innan við 80% gagnaskráa, sem skráðar eru í komu- og brottfararkerfið á meðan verið er að taka það í notkun í áföngum, innihalda lífkennaupplýsingar skal 90 daga tímabilið, sem um getur í 3. mgr., framlengjast sjálfkrafa um 60 daga.

5. Eigi síðar en á tíunda degi eftir að töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum lýkur skal Stofnunin um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa láta framkvæmdastjórninni í té tölfræðilegar upplýsingar sem gera henni kleift að sannreyna hvort þeim hundraðshluta sem um getur í 4. mgr. hafi verið náð. Eigi síðar en 30 dögum eftir að töku komu- og brottfararkerfisins í notkun í áföngum lýkur skal framkvæmdastjórnin upplýsa aðildarríkin um niðurstöðu sannprófunar sinnar.

8. gr.

Gildistaka og framkvæmd

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerðin gildir frá þeim degi sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.

Ákvæði 3. gr. þessarar reglugerðar koma þó til framkvæmda frá og með 26. júlí 2025.

2. Reglugerð þessi fellur úr gildi 180 dögum eftir þann dag sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226. Þó gildir eftirfarandi:

- a) Ákvæði 13. mgr. 5. gr. og 1., 3. og 4. mgr. 6. gr. skulu falla úr gildi 5 árum og 180 dögum eftir þann dag sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.
- b) Ákvæði annarrar undirgreinar 2. mgr. 6. gr. skulu falla úr gildi 360 dögum eftir þann dag sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.
- c) Ákvæði 3. og 4. mgr. 7. gr. skulu falla úr gildi 330 dögum eftir þann dag sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.
- d) Ákvæði 5. mgr. 7. gr. skulu falla úr gildi 210 dögum eftir þann dag sem komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar í samræmi við sáttmálana.

Gjört í Brussel 18. júlí 2025.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

R. METSOLA

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

M. BJERRE

⁽¹⁾ Afstaða Evrópuþingsins og ráðsins frá 8. júlí 2025 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 8. júlí 2025.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2226 frá 30. nóvember 2017 um að koma á fót komu- og brottfararkerfi til að skrá upplýsingar um komur og brottfarir og upplýsingar um synjanir um komu ríkisborgara þriðju landa, sem fara yfir ytri landamæri aðildarríkjanna, og um að ákvarða skilyrði fyrir aðgangi að komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi og um breytingu á samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins og á reglugerðum (EB) nr. 767/2008 og (ESB) nr. 1077/2011 (Stjtið. ESB L 327, 9.12.2017, bls. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj>).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 frá 9. mars 2016 um setningu Sambandsreglna um för fólks yfir landamæri (Schengen-landamæra-reglurnar) (Stjtið. ESB L 77, 23.3.2016, bls. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónu-upplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1726 frá 14. nóvember 2018 um Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (eu-LISA) og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1987/2006 og ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM og niðurfellingu reglugerðar (ESB) nr. 1077/2011 (Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 99, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1726/oj>).

⁽⁶⁾ Ákvörðun ráðsins 2004/512/EB frá 8. júní 2004 um að koma á upplýsingakerfi um vegabréfsáritanir (VIS) (Stjtið. ESB L 213, 15.6.2004, bls. 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/512/oj>).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 239, 22.9.2000, bls. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj>.

⁽⁸⁾ Tilskipun ráðsins 2001/51/EB frá 28. júní 2001 um viðbót við ákvæði 26. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins frá 14. júní 1985 (Stjtið. EB L 187, 10.7.2001, bls. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj>).

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1240 frá 12. september 2018 um að koma á fót evrópsku ferðaupplýsinga- og ferðaheimildakerfi (ETIAS-ferðaheimildakerfinu) og um breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1077/2011, (ESB) nr. 515/2014, (ESB) 2016/399, (ESB) 2016/1624 og (ESB) 2017/2226 (Stjtið. ESB L 236, 19.9.2018, bls. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

⁽¹⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1896 frá 13. nóvember 2019 um Evrópsku landamæra- og strandgæsluna og um niðurfellingu á reglugerðum (ESB) nr. 1052/2013 og (ESB) 2016/1624 (Stjtið. ESB L 295, 14.11.2019, bls. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

⁽¹¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 767/2008 frá 9. júlí 2008 um upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir (VIS) og skipti á gögnum milli aðildarríkjanna um vegabréfsáritanir til stuttrar dvalar (VIS-reglugerð) (Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

⁽¹²⁾ Ákvörðun ráðsins 2002/192/EB frá 28. febrúar 2002 varðandi beiðni Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna (Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj).

⁽¹⁴⁾ Ákvörðun ráðsins 1999/437/EB frá 17. maí 1999 um sérstakt fyrirkomulag um beitingu samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna (Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

⁽¹⁵⁾ Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 52.

(¹⁶) Ákvörðun ráðsins 2008/146/EB frá 28. janúar 2008 um undirritun, fyrir hönd Evrópubandalagsins, á samningnum sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Svissneska ríkjasambandið gerðu með sér um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna (Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

(¹⁷) Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 21.

(¹⁸) Ákvörðun ráðsins 2011/350/ESB frá 7. mars 2011 um undirritun, fyrir hönd Evrópusambandsins, á bókuninni sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Svissneska ríkjasambandið og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna og að því er varðar afnám effirlits á innri landamærum og um fólks (Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

(¹⁹) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 frá 23. október 2018 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu meginstofnana, stofnana, skrifstofa og fagstofnana Sambandsins á persónuupplýsingum og um fjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og ákvörðunar nr. 1247/2002/EB (Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

B-deild – Útgáfudagur: 10. október 2025